

[Melchior]

taget med meget bredt flertal, og pengeinstitutterne har hånd i hanke med så mange af samfundslivets afgørende forhold, at det kan være aldeles overensstemmende med sund fornuft og rimelighed – og jeg er også overbevist om med folkeviljen – at disse repræsentationer findes.

Der var en af ordførerne her, der sagde, at disse bestyrelsesmedlemmer fungerer jo som bestyrelsesmedlemmer for banken og ikke for det offentlige. Ja men hvis de gør det, så gør de vel nogen nytte. Jeg er sikker på, at de kan gøre nogen nytte – jeg overvurderer det heller ikke, men *nogen* nytte – både for det offentlige og for banken, og at de nok skal gøre arbejde for den honorering, der finder sted.

Denne snak om ben er i virkeligheden en vildføring, for ben kan der kun være tale om, hvis der er tale om et honorar, som der ikke ydes noget arbejde for. De pågældende bestyrelsesmedlemmer har da pligt til at udføre noget arbejde, og som jeg sagde i indledningen: medmindre det skulle komme frem under udvalgsbehandlingen, at de ikke laver noget, eller at de er til skade for bankerne, så har vi ikke noget at indvende mod ordningen. Jeg er overbevist om, at når vi kommer til at tale med bankerne om det, så vil det nok vise sig, at et meget stort antal af bankerne vil sige, at denne ordning også er til gavn for dem, og at det vil retfærdiggøre de bagatelagtige udgifter, der er tale om her.

Jeg gentager, at vi gerne vil kikke nærmere på det, vi vil gerne have sagerne oplyst. Men der er altså ikke socialistiske partier i den ene side af salen og liberal-konservative i den anden side af salen; så enkelt er livet simpelt hen ikke, det er ikke sort/hvidt, og vi går ikke frem efter slagord. Vi har ikke opslagsbøger, hvor vi på forhånd kan læse svaret på ethvert praktisk problem, der rejser sig undervejs. Derfor, kom ned på jorden, hvis den sag overhovedet skal behandles på rimelig måde!

Kaj Hansen (DKP):

Da jeg sidst havde ordet, gav jeg udtryk for, at en udvalgsbehandling af dette forslag sådan set ikke var nødvendig, fordi det var min opfattelse, at man ikke på baggrund af det forslag, der her foreligger, kunne komme ind på andre ændringer i denne lovgivning.

Jeg har senere foretaget nogle undersøgelser, og da der ser ud til at være mulighed for, at man også kan ændre loven på andre punkter, har jeg ændret indstilling med hensyn til udvalgsbehandling. Jeg vil gerne være med i udvalget og se, om man ikke kan få gennemført nogle af de ændringer, som både jeg og hr. Wilhjelm var inde på.

Bolvig (RV):

Jeg takker hr. H. C. Hansen for, at han udtalte, at han ikke var i tvivl om, hvor det radikale venstre stod. Der skulle også nødtigt herske tvivl om, at det radikale venstres samfundsopfattelse er nogenlunde så langt fra fremskridtspartiets, som man kan komme.

Når jeg mener, vi i udvalget kan diskutere, om vi kan finde en anden måde at finde frem til samfundsrepræsentanter på, så er det først og fremmest, fordi man, når man betragter de forskellige pengeinstitutters bestyrelse, må erkende, at bestyrelserne gennemgående består f. eks. af de lokale samfunds pinger, i hvert tilfælde det lokale samfunds ledere, og her finder jeg det er rigtigt, at samfundsrepræsentanten medvirker til en social afbalancering af disse bestyrelser.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne give hr. Melchior fra centrum-demokraterne fuldstændig ret i, at de store toner om, hvad der er socialisme, og hvad der er liberalisme, hører ikke hjemme i denne diskussion. Der er ikke tale om nogen særlig omfattende statsstyring i forbindelse med den bestående ordning, og der er såmænd ikke så alvorlig grund til at nære bekymring for erhvervslivets frie udfoldelse, og for at privatlivet ikke kan udfolde sig i fred, selv under den bestående ordning. Men jeg synes nok, hr. Melchior tabte jordforbindelsen i nogen grad, når han påpegede, at de pågældende gør megen nytte, for det er jo ikke samfundsmæssig nytte, de gør i den institution, de er placeret i. De gør nytte i institutionen og indgår helt på linje med alle andre.

Det, der er tale om, er, at man ikke bruger denne institution med samfundsrepræsentanter til noget som helst nyttigt og ikke kan gøre det. Derfor er der også grund til at afliive ordningen, fordi den ikke tjener noget samfundsmæssigt hensyn. Men selvfølgelig